



**R. P. Ludovici De Ponte E Societate Iesv Meditationes De
Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis**

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1618**

Meditatio 10. De Excellentis animæ Iesu Christi, deque heroicis actibus
virtutum, quos in primo conceptionis instanti exercuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60798](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60798)

MEDITATIO X.

DE EXCELLENTIIS ANIMÆ
Iesu Christi, deque heroicis actibus virtu-
tum, quos in primo conceptionis
instanti exercuit.

I.

Cap. 3.

Cap. 1.

EXpendam gratias & excellentias Iesu Christi in quantum homo, & videbo, illas immensas fuisse, & mensuram omnē excessisse: nam ut S Ioannes ait, *Non enim ad mensuram dedit illi Deus spiritum, uti cæteris sanctorum; & alibi ait, Vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti à patre, plenum gratiæ & veritatis.* quod personali esse, quod illi communicatum est, convenit. Omnes hæ gratiæ ad septem reuocari queunt. Prima fuit puritas immensa, adeo ut nunquam peccarit, nec peccare, nec errare, aut vllam habere potuerit imperfectionem. Secunda, fuit sanctitas, quæ angelorum simul & hominum sanctimoniam infinitis interuallis excedebat. Tertia, quod beatus fuerit iam inde ab instanti creationis, & diuinæ essentiæ conspectu frueretur. Quarta, quod omnes scientiæ & sapientiæ Dei thesauros complecteretur, creata omnia, præterita, præsentia, futura, nullo excepto, cognoscens, ut qui omnium futurus esset iudex. Quinta fuit potentia ac facultas ad miracula patranda. Sexta potestas excellentiæ ad remittenda delicta, animos & voluntates hominum immutan-

MEDITATIONES.

97

mutandas, instituenda Sacramenta, & hominibus gratiam elargiendam. Septima, quod hominum iuxta atque angelorum esset caput tam in Ecclesia militante quàm triumphante; Saluator enim primus & præcipuus fuit prædestinatorum; cuius intuitu cæteros omnes Deus prædestinavit. Ex harum excellentiarum consideratione diuersos pietatis motus eliciam, Patrem æternum dilaudans & gratias agens, & ob bona perfectionesque Iesu Christi exultans.

2. Considerabo heroicos virtutis actus, quos Sanctissima Christi Iesu anima in primo hoc instanti exercuit, videns adeo se honoratam & tot gratiis locupletatam; produxit enim actum amoris ardentissimi, perfectissimam ob tot bona recognitionem, profundissimam coram diuina maiestate humiliationem, cum videret nihilum illud, è quo producta erat. Promptissimam sui oblationem & præsentationem ad obediendum Patri in omnibus, quæ illi præcepisset, dari optans occasionem, qua re ipsa & effecta bonam suam voluntatem testetur. Eos ipsos affectus in anima etiam mea excitare conabor. Cogitabo deinde, qualia & quàm suauia habuerit ter benedicta Redemptoris anima, cum tribus SS. Trinitatis personis colloquia, ac præsertim cum Verbo cui hypostaticè coniuncta erat.

E

3. Per-

3. Perpendam ingentem eius dolorem, dum Patrem æternum, quem perfectissimo amore prosequabatur, tam enormibus videret peccatis offendi, lædi ac violari, diaboli quoque tyrannidem, ac hominum interitum, quos ipse iam velut fratres suos complectebatur. Nullus eo umquam dolor fuit, aut futurus est maior.

Considerabo deinde, Redemptorem Iesum, cognito, eo ipso temporis articulo, æterni Patris voluntatem esse, ut homines redimeret, tot beneficiorum, quæ ipse in quantum homo receperat, intuitu, eodem nos amore dilexisse, quo paternam maiestatem, & se ultro ad mortem nostri saluandorum ergo oppetendam obtulisse; exultantem de data occasione, qua suum erga Deum & homines amorem testatū faceret, & verba illa Pauli, è Psal. 19. deprompta repetentem, *Ecce venio in mundum, ut in hoc & in omnibus faciam voluntatem tuam Deus, & legem tuam in medio cordis mei statuam.* Quo nomine illi gratias agam, & illum imitari conabor. Meditabor etiam magnanimitatem & ingentem Saluatoris charitatem, qui licet ferendos labores & tormenta, præ oculis ita haberet, uti tempore passionis suæ ea habuit, gratanter se tamen & ultro ad eadem obtulit, atq; ita crucem tota vita sustinuit. Generositatē etiam animi eius, qui plura subire paratus erat, si Pater illi iniunxisset, sique ad salutem nostram opus fuisset.

Hebr. 10.

MEDITATIONES.

99

fuiſſet. Cogitabo etiam, vniuerſos illum homines ſibi momento illo propoſuiſſe, & me inter cæteros, & pro ſingulis, & pro me, quaſi ſolus ipſe in mundo exſtiſſem, ſe obtuliſſe.

MEDITATIO XI.

*DE VERBI ÆTERNI, MATERNIS
visceribus incluſi itinere, vt S. Ioannem
præcurſorem ſuum ſanctificaret.*

Meditare, Saluatorem ſtatim officium ſuum aggreſſum eſſe, & Redemptoris partes implere cœpiſſe. Mox. n. vt concept⁹ eſt, S. Ioan. à peccato originali mundare, & in matris vtero ſanctificare voluit. Hic pende, ingens in Redēptore erga ſalutē noſtram deſiderium; dein quā ſit idē de bono electorum ſuorū ſollicitus, & in officio Meſſiæ explendo vigilans & prōptus. Tertiò, quantū malum ſit culpa, & quanto opere Deo diſpliceat, electos ſuos vel ad momentum ſub eo onere, videre fatiſcentes.

2 Conſidera, Eſſi Ioannem ſanctificare potuiſſet Nazaretho non exeundo, ipſe tamen Eliſabethæ domum adire voluit, vt humilitatis & charitatis nobis exemplum daret, quòd maior ipſe & dignior inferiorem adiret. In quo & S. S. matris humilitas eluxit, quæ velut inſtrumentum fuit operis quod peracturus erat, primæ ſcilicet in mundo ſanctificationis: vt hinc diſcam, ſanctam matrem mediatricem

E 2

inter